

[Justitsministeren]

så præg af engagerede indlæg, læserbreve m.v. om børns forhold.

Den norske børneombudsinstitution kostede ifølge bemærkningerne knap 1,3 mill. kr. i 1983. Selv om regeringen er indstillet på i videst muligt omfang at undgå, at de besparelser, som det i disse år er nødvendigt at foretage, rammer børnefamilierne, synes jeg, det er en rigtig dårlig idé at bruge et så stort beløb på ren administration.

I bemærkningerne er der udførligt redegjort for det norske børneombud. Man kunne godt have medtaget en bemærkning om, at der allerede i 1979 blev stillet et lignende forslag i Sverige, men at forslaget ikke umiddelbart vandt tilslutning og blev sendt tilbage til ekspertudvalget, hvor det stadig befinder sig. Meget tyder på, at det også vil være rigtigt, hvis vi her i landet giver os god tid til overvejelsen vedrørende det forslag, der er fremsat.

Jytte Andersen (S):

I modsætning til justitsministeren kan vi godt i socialdemokratiet tilslutte os den tankegang, der ligger i VS' forslag. Vi mener, det er vigtigt, at der oprettes en institution, som spiller en afgørende rolle, når vi skal træffe beslutninger og vi i tilstrækkelig grad skal tage hensyn til børns tarv og forbedre deres vilkår.

Vi mener, det er vigtigt, at der oprettes en høringsinstans og en klageinstans og også en instans, som har kompetence til selv at tage initiativer og foreslå forbedringer.

Når vi ikke fuldt og helt kan tilslutte os selve forslaget, som det foreligger nu, hænger det sammen med, at vi synes, det er for snævert. Vi arbejder i øjeblikket i socialdemokratiet med et forslag, som vi vil komme med i næste uge. Vi vil bl.a. gerne prøve at se på, om ikke man kan videreføre det forskningsarbejde, som afsluttes her i efteråret, nemlig småbørnsinitiativet, som har kørt som en forskningsenhed i forlængelse af børnekommissionens arbejde. Vi vil også gerne se på, i hvor høj grad man kan, om jeg så må sige, frigøre de bundne kræfter i vores offentlige system, forstået på den måde, at vi tit ser eksempler på, at skoleforvaltning, socialforvaltning og sundhedsforvaltning ikke i tilstrækkelig grad forstår at samarbejde og lave det tværfaglige og tværsektorale arbejde, der

er nødvendigt for, at ressourcerne bruges bedst muligt til gavn for børn og unge.

Men som sagt, vi er meget enige med VS i, at der ingen tvivl er om, at børn og unge har hjælp behov, ligesom der heller ingen tvivl er om, at vi er nødt til i folketinget i langt højere grad at interessere os for, hvordan børn på deres egne præmisser kan komme til orde, og hvordan børn i tilstrækkelig grad kan få deres synspunkter og deres interesser tilgode-set.

Det slog mig lidt, da justitsministeren sagde, at vi godt kender børns behov, men at der er så mange andre hensyn, der skal tages med ind i overvejelserne. Hvorfor er det så altid børnenes interesser, der bliver prioriteret lavest, og hvorfor bliver de ikke prioriteret højest. Det er faktisk nogle af de ting, som vi i socialdemokratiet vil sætte til politisk debat her i de kommende måneder.

Jeg vil gerne henlede justitsministerens opmærksomhed på en pressemeddelelse, som Børnesagens Fællesråd har udsendt. Børnesagens Fællesråd er jo en paraplyorganisation for mange børneorganisationer, som interesserer sig for børns og unges vilkår, og de siger bl.a., at de meget gerne vil støtte en børneombudsinstitution, og peger på, at de erfaringer, man i Norge har fået, har været et gode for den norske udvikling set med børneøjne. De siger til sidst i henvendelsen, at de meget gerne vil opfordre til et bredt politisk samarbejde om dette og også gerne vil medvirke til at udarbejde retningslinjer for en børneombudsinstitution.

Vi synes ikke i socialdemokratiet, at vi skal sidde denne opfordring og dette ønske overhørig. Vi mener faktisk, det er en sag, som kan give folketinget lejlighed til at samles bredt politisk om at sætte børnene i fokus, om at give børnene deres egen advokat.

Helge Adam Møller (KF):

Jeg har læst det foreliggende forslag med interesse, bl.a. fordi det er skrevet i et prisværdigt klart og let forståeligt sprog. Det kunne være spændende, hvis også forslag, der omhandlede skattelovgivning og anden lovgivning, ind imellem var skrevet lige så klart og tydeligt.

Jeg synes også, at intentionerne i selve forslaget er gode. Denne børneombudsmand skal varetage børns interesser, hun skal påpe-